

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/4/2025
Identifikačné číslo spisu: 9524100317
Dátum vydania rozhodnutia: 07.10.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9524100317.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému Ing. W. M. a spol. pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 7. októbra 2025 v Bratislave, o odvolaní obžalovaných Ing. W. M. a právnickej osoby W., s. r. o. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 5. februára 2025, sp. zn. 14T/7/2024, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 5. februára 2025, sp. zn. 14T/7/2024 zrušuje v časti vo výroku o treste uloženom obžalovanému Ing. W. M.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému

Ing. W. M., nar. XX. P. XXXX v A. A.,
trvale bytom N. XXX/XX, XXX XX V.

ukladá

Podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej právnickej osoby W., s.r.o., so sídlom N. XXX/XX, XXX XX V. zamietá.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 5. februára 2025, sp. zn. 14T/7/2024, uznal obžalovaného Ing. W. M. a obžalovanú právnickú osobu W., s. r. o. za vinných zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, na tom skutkovom základe, že

v bode 1) obžalovaný Ing. W. M.

ako konateľ obchodnej spoločnosti W., s. r. o., so sídlom V., N. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX (ďalej aj "žiadateľ") po predchádzajúcej vzájomnej dohode s inou trestnoprávne zodpovednou osobou W. B., nar. XX. H. XXXX v A., trvalý pobyt A.-F., S. XXXX/XX (právoplatne odsúdeným v inom konaní), vtedajším konateľom obchodnej spoločnosti B. s. r. o., so sídlom A.-B. V., Y. X, IČO: XX XXX XXX, a po tom, ako bola medzi spoločnosťou B. s. r. o. zastúpenou W. B. ako dodávateľom a spoločnosťou W., s. r. o. zastúpenou obvineným Ing. W. M. ako objednávateľom podpísaná Objednávka služieb z 8. apríla 2021 na poskytnutie projektového riadenia, ako aj konzultačných a poradenských služieb ohľadom projektu Objednávateľa „Podpora tradičných lokálnych výrobkov formou výroby prírodného fermentovaného bylinného nápoja“, v zmysle ktorej mala spoločnosť B. s. r. o. nárok na odmenu vo výške 5 % z hodnoty schváleného nenávratného finančného príspevku, a po tom ako bolo W. B. 21. apríla 2021, na základe predchádzajúcej žiadosti s overeným kvalifikovaným elektronickým podpisom obvineného Ing. W. M., aktivované používateľské konto k používateľskému kontu spoločnosti W., s. r. o. do verejnej časti systému ITMS2014+, na základe výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s kódom OPII-MH/DP/2020/11.3-26 zverejnenej 27. februára 2020, potom ako W. B. vyhotovil a skompletizoval žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ďalej aj "ŽoNFP") 30. apríla 2021 so súhlasom obvineného Ing. W. M., ktorý ŽoNFP za žiadateľa podpísal, požiadal Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky ako sprostredkovateľský orgán pre operačný program Integrovaná infraštruktúra konajúce v zastúpení Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako riadiaceho orgánu pre operačný program Integrovaná infraštruktúra o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na projekt „Podpora tradičných lokálnych výrobkov formou výroby prírodného fermentovaného bylinného nápoja“, kód žiadosti NFP313030BCQ3, ktorá bola Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky doručená 30. apríla 2021, v požadovanej výške 192.338 EUR predstavujúcej 85 % z celkových oprávnených výdavkov vo výške 226.280 EUR a tvorený plne z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja, pričom na základe Výzvy Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky na doplnenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok pod č. 78383/2021-4221-202121 z 3. augusta 2021 adresovanej spoločnosti W., s. r. o. ohľadom doplnenia žiadosti a odstránenia nedostatkov, okrem iného aj o doplnenie Prílohy číslo 7 žiadosti o nenávratný finančný príspevok - Dokumentu preukazujúceho oprávnenosť z hľadiska plnenia požiadaviek v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie, 26. augusta 2021 v čase o 19:26 h W. B. vložil do verejnej časti systému ITMS2014+ aj súbor s názvom „ŽP-doplnená.pdf“, ktorý následne toho istého dňa, t. j. 26. augusta 2021 v čase o 21:04:20 h obvinený Ing. W. M. elektronicky podpísal, pričom predmetný súbor obsahoval Vyjadrenie odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pod č. OU-HE-OSZP-2021/005635-004 zo 17. júna 2021 bez kvalifikovaného elektronického podpisu s mandátnym certifikátom, resp. kvalifikovanej elektronickej pečate vedúceho odboru príslušného úradu a s rozdielnym obsahom, podľa ktorého sa nejedná o navrhovanú činnosť uvedenú v prílohe číslo 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá je predmetom zisťovacieho konania, avšak podľa Vyjadrenia odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pod č. OU-HE-OSZP-2021/005635-004 zo 17. júna 2021 vydaného odborom starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné, podľa obsahu ktorého sa jedná o navrhovanú činnosť uvedenú v prílohe číslo 8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorá je predmetom zisťovacieho konania, ktoré vyjadrenie kvalifikovanou elektronickej pečaťou podpísal vedúci príslušného odboru a ktoré bolo následne zaslané do elektronickej schránky spoločnosti W., s. r. o., ku ktorej prístup a disponovanie má zriadené iba obvinený Ing. W. M., teda Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky ako sprostredkovateľskému orgánu vedome spolu s inou trestnoprávne zodpovednou osobou

W. B. (právoplatne odsúdeným v inom konaní) predložili nepravdivý a vopred pozmenený dokument - sfaľšovanú verejnú listinu odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné, bez predloženia ktorej by ŽoNFP nebola schválená, čím sa predložením sfaľšovaného dokladu pokúsili vylákať nenávratný finančný príspevok, pričom v prípade schválenia predmetnej žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a jeho následného poskytnutia by bola sprostredkované cez Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako riadiaci orgán spôsobená škoda na všeobecnom rozpočte Európskej únie pozostávajúca zo 100 % zo zdrojov Európskeho fondu regionálneho rozvoja vo výške 192.338 EUR;

v bode 2) obžalovaná právnická osoba W., s. r. o.

konajúc prostredníctvom konateľa, obvineného Ing. W. M., nar. XX. P. XXXX v A. A., trvalý pobyt N. XXX/XX, XXX XX V. (ďalej aj "žiadateľ") po predchádzajúcej vzájomnej dohode s inou trestnoprávne zodpovednou osobou, obchodnou spoločnosťou B., s. r. o., so sídlom A.-B. V., Y. X, IČO: XX XXX XXX (právoplatne odsúdenou v inom konaní), konajúc prostredníctvom vtedajšieho konateľa W. B., nar. XX. H. XXXX v A., trvalý pobyt A.-F., S. XXXX/XX, a po tom ako bola medzi obchodnou spoločnosťou B. s. r. o. zastúpenou W. B. ako dodávateľom a obvinenou spoločnosťou W., s. r. o. zastúpenou Ing. W. M.K. ako objednávateľom podpísaná Objednávka služieb z 8. apríla 2021 na poskytnutie projektového riadenia, ako aj konzultačných a poradenských služieb ohľadom projektu Objedávateľa „Podpora tradičných lokálnych výrobkov formou výroby prírodného fermentovaného bylinného nápoja“, v zmysle ktorej mala spoločnosť B. s. r. o. nárok na odmenu vo výške 5 % z hodnoty schváleného nenávratného finančného príspevku, a po tom ako bolo W. B. 21. apríla 2021, na základe predchádzajúcej žiadosti s overeným kvalifikovaným elektronickým podpisom Ing. W. M., aktivované používateľské konto k používateľskému kontu obvinenej spoločnosti W., s. r. o. do verejnej časti systému ITMS2014+, na základe výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s kódom OPII-MH/DP/2020/11.3-26 zverejnenej 27. februára 2020, potom ako Pavol B. vyhotovil a skompletizoval žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ďalej aj "ŽoNFP") 30. apríla 2021 so súhlasom Ing. W. M., ktorý ŽoNFP za žiadateľa podpísal, požiadal Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky ako sprostredkovateľský orgán pre operačný program Integrovaná infraštruktúra konajúce v zastúpení Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako riadiaceho orgánu pre operačný program Integrovaná infraštruktúra o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na projekt „Podpora tradičných lokálnych výrobkov formou výroby prírodného fermentovaného bylinného nápoja“, kód žiadosti NFP313030BCQ3, ktorá bola Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky doručená 30. apríla 2021, v požadovanej výške 192.338 EUR predstavujúcej 85 % z celkových oprávnených výdavkov vo výške 226.280 EUR a tvorený plne z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja, pričom na základe Výzvy Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky na doplnenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok pod číslom 78383/2021-4221-202121 z 3. augusta 2021 adresovanej obvinenej spoločnosti W., s. r. o. ohľadom doplnenia žiadosti a odstránenia nedostatkov, okrem iného aj o doplnenie Prílohy číslo 7 žiadosti o nenávratný finančný príspevok - Dokumentu preukazujúceho oprávnenosť z hľadiska plnenia požiadaviek v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie, 26. augusta 2021 v čase o 19:26 h W. B. vložil do verejnej časti systému ITMS2014+ aj súbor s názvom „ŽP-doplnená.pdf“, ktorý následne toho istého dňa, t. j. 26. augusta 2021 v čase o 21:04:20 h Ing. W. M. elektronicky podpísal, pričom predmetný súbor obsahoval Vyjadrenie odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pod č. OU-HE-OSZP-2021/005635-004 zo 17. júna 2021 bez kvalifikovaného elektronického podpisu s mandátnym certifikátom, resp. kvalifikovanej elektronickej pečate vedúceho odboru príslušného úradu a s rozdielnym obsahom, podľa ktorého sa nejedná o navrhovanú činnosť uvedenú v prílohe číslo 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá je predmetom zisťovacieho konania, avšak podľa Vyjadrenia odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pod č. OU-HE-OSZP-2021/005635-004 zo 17. júna 2021 vydaného odborom starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné, podľa obsahu ktorého sa jedná o navrhovanú činnosť uvedenú v prílohe číslo 8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorá je predmetom zisťovacieho konania, ktoré vyjadrenie kvalifikovanou elektronicou pečaťou podpísal vedúci príslušného odboru a ktoré bolo následne zaslané do elektronickej schránky obvinenej spoločnosti W., s. r. o., ku ktorej prístup a

disponovanie má zriadené iba Ing. W. M., teda Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky ako sprostredkovateľskému orgánu vedome spolu s inými trestnoprávne zodpovednými osobami predložili nepravdivý a vopred pozmenený dokument - sfaľovanú verejnú listinu odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné, bez predloženia ktorej by ŽoNFP nebola schválená, čím sa predložením sfaľovaného dokladu pokúsili vylákať nenávratný finančný príspevok, pričom v prípade schválenia predmetnej žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a jeho následného poskytnutia by bola sprostredkované cez Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako riadiaci orgán spôsobená škoda na všeobecnom rozpočte Európskej únie pozostávajúca zo 100 % zo zdrojov Európskeho fondu regionálneho rozvoja vo výške 192.338 EUR.

Obžalovanému Ing. W. M. Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu podľa § 51 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 4 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu, a obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze akejkoľvek účasti na procesoch súvisiacich s poskytovaním prostriedkov Európskej únie na dobu 5 rokov. Súčasne obžalovanému podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 10.000 EUR, a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona uložil náhradný trest odňatia slobody na 1 rok.

Obžalovanej právnickej osobe W., s. r. o. Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov peňažný trest vo výmere 10.000 EUR. Súčasne jej podľa § 18 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložil trest zákazu prijímať pomoc a podporu poskytovanú z fondov Európskej únie na dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení (č. l. 869), obžalovaný Ing. W. M. po porade s obhajcom podal odvolanie proti výroku o vine a výroku o treste a tiež aj za obžalovanú právnickú osobu W., s. r. o. Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) sa vzdal práva podať odvolanie.

V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku doručenom Špecializovanému trestnému súdu 17. marca 2025 obžalovaný Ing. W. M. a obžalovaná právnická osoba W., s. r. o. prostredníctvom spoločného obhajcu uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za nesprávny, nezákonný, keď súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami, okolnosťami svedčiacimi v prospech obžalovaného ale zostali pochybnosti o tom, za akých okolností sa mal skutok stať a najmä či mal obžalovaný úmysel dopustiť sa konania, ktoré sa mu kladie za vinu. Pokračovali, že na základe domnienok vyhodnotil v neprospech obžalovaného, a to napriek tomu, že z vykonaného dokazovania vyplýva jednoznačný záver o tom, že obžalovaný sa nijakým spôsobom nepodieľal na konaní W. B., nemal vedomosť o pozmenení dokumentu a nemal vedomosť, že predkladá pozmenený dokument orgánu verejnej moci. Skutočnosti uvedené v skutkovej vete boli buď absolútne nepreukázané, keď vyplývajú z domnienok, alebo v priebehu trestného konania vyvrátené. Vedomostná stránka konania obžalovaných nie je podľa nich potvrdená žiadnym dôkazom, ale vyplýva len z nesprávneho a selektívneho vyhodnotenia výpovede obžalovaného, ktorý počas celého konania vždy zhodne tvrdil, že o konaní, ktoré sa mu kladie za vinu vedomosť nemal. Napriek uvedeným skutočnostiam a ďalším výsluchov svedkov potvrdzujúcich tvrdenia obžalovaného, súd bez akéhokoľvek podporného dôkazu výpoved' obžalovaného, v ktorej obžalovaný opakovane tvrdil, že nemal vedomosť o pozmenení dokumentu a nemal vedomosť, že predkladá pozmenený dokument orgánu verejnej moci vyhodnotil tak, že túto vedomosť musel mať. Takéto selektívne hodnotenie dôkazov považujú za neprípustné a v rozpore so zásadami trestného konania, najmä so zásadou zistenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Odôvodnenie rozsudku je preto podľa obžalovaných založené na domnienkach, ktoré neboli potvrdené žiadnym dôkazom, čo podľa ich názoru spôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Dodali, že v rámci vykonaného dokazovania nebola ani čiastkovo preukázaná vedomostná ani vôľová stránka obžalovaného spáchať trestný čin.

Obžalovaný zopakoval, že nemal vôbec znalosť o zmene alebo pozmenení nejakých dokumentov, ktoré vykonal pán B., ktorými aj podal dokumenty do ITM 52014, ktoré on podpísal, pretože mu plne dôveroval a nebol najmenší náznak z predchádzajúcich pracovných, ale aj súkromných vzťahov. Zo všetkých výsluchov svedka Ing. W. B. podľa obžalovaných vyplýva, že to bol práve on kto pozmenil dokument, pričom motívom jeho činu bolo to, že do takýchto konaní týkajúcich sa životného prostredia vstupuje pravidelne právny subjekt s pripomienkami konania a teda týmto je podľa obžalovaných preukázané, že motív W. B. nesmeroval k obohateniu a ani k spôsobeniu škody. Poznamenali, že obžalovaný Ing. W. M. v súvislosti so žiadosťou spoločnosť W., s. r. o. o nenávratný finančný príspevok nič nevykonával, celú prípravu mal na starosti W. B.. Doplnenie žiadosti v systéme ITMS2014+ 26. augusta 2021 vykonával W. B., pričom doplnenie žiadosti sa snažil vykonať prostredníctvom vzdialeného prístupu. Svedok uviedol, že W. M. nevykonával žiadnu fyzickú ani obsahovú kontrolu dokumentov, ktoré boli do systému nahraté, nakoľko mal v svedkovi plnú dôveru. O pozmenení dokumentu svedok nepovedal obžalovanému ani inej osobe, pričom bez podrobnejšieho skúmania nie je možné rozoznať pozmenenie dokumentu; obžalovaný nemal o procese poskytovania NFP žiadne vedomosti.

Obžalovaní ďalej poukázali aj na výpoveď Ing. Jany Slaninovej, ktorá uviedla, že takéto vstupovanie právneho subjektu do zisťovacích konaní je častým javom, čím nepriamo potvrdila tvrdenia Ing. W. B.. Rovnako podľa obžalovaných Ing. Q. B. uviedla, že vo veci komunikovala len raz s projektovým manažérom - V. S., ktorý bol označený ako kontaktná osoba, z čoho je podľa obžalovaných zrejmé, že Ing. W. M. vo veci nijakým spôsobom nekomunikoval, a to písomne, ani telefonicky. Poznamenali, že skutočnosti uvádzané obžalovaným aj svedkom W. B. potvrdil aj svedok Mgr. V. K., ktorý uviedol, že celú záležitosť mala pripraviť spoločnosť B.. Podľa obžalovaných výpoveď svedka Mgr. V. K. (na ktorú poukázali, pozn.) vyvracia domnienky o tom, že by obžalovaný mal vedomosť o tom, že dokument - Vyjadrenie odboru starostlivosti o ŽP mohol byť pozmenený a súčasne vyvracia akýkoľvek úmysel spáchať skutok. Súd však túto výpoveď vo vzťahu ku skutku podľa obžalovaných vôbec nevyhodnotil. Uvedené práve podľa nich podčiarkuje fakt, že obžalovaný ani nemal dôvod predpokladať alebo skúmať tento niekoľkostranový dokument, keď o jeho pozmenení nebola žiadna reč. Opätovne preto uviedli, že ani z jedného dôkazu nevyplýva, že by obžalovaný mohol mať vedomosť o pozmenení listiny, ani o tom, že by pozmenenú listinu použil v úmysle získať finančné prostriedky. Je teda podľa obžalovaných zrejmé, že zavinenie obžalovaného nemožno hodnotiť ako úmyselné, pričom pokiaľ sa žiadosť bola podaná osobou W. B., táto bola ním aj nahratá do systému, pričom tento dal pokyn obžalovanému na to, aby ju podpísal s tým, že tento nemohol mať žiadnu vedomosť o tom, že akákoľvek listina mala byť pozmenená, konal v skutkovom omyle ohľadom skutočností, ktoré sa mu kladú za vinu a toto konanie nemožno podľa obžalovaných hodnotiť ani ako nevedomú nedbanlivosť, keď ani pri zachovaní obvyklej miery opatrnosti by bežný človek vzhľadom na špecifickosť a náročnosť podávania žiadosti o NFP nemohol vedieť o tom, že nejaký dokument mal byť pozmenený.

Podľa obžalovaných súd nevyhodnotil všetky okolnosti skutku, všetky zabezpečené dôkazy ani obsah svedeckých výpovedí, ale z útržkov výpovede obžalovaného selektívne vybral časť tvrdení bez ich zjavného kontextu, z ktorého bolo počas celého trestného stíhania vždy rovnaký záver. a to, že obžalovaný nemal vedomosť o pozmenení dokumentu a nemal vedomosť, že predkladá pozmenený dokument. Pokračovali, že súd opomenul, že nie je povinnosťou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, ale práve povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní preukázať vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Založenie viny na tom, že si podľa súdu obžalovaný odporuje považovali obžalovaní za neprípustné. Poukázali na to, že v celom dokumente, ktorý mal byť pozmenený boli zmenené dve písmenká z trojstranového dokumentu, ktorý má viac ako 3000 písmen, pozmenené slovo „nejedná“ nie je nijakým spôsobom zvýraznené ani oddelené, ale nachádza sa v bežnom odseku až na tretej strane, je teda nemysliteľné, aby bez podrobnejšej kontroly bolo možné nájsť túto zmenu. Rovnako svedkovia podľa obžalovaných uvádzali, že bez podrobnejšieho skúmania nie je možné rozoznať pozmenenie dokumentu.

Obžalovaní vyjadrili nesúhlas s názorom súdu, že by si mal obžalovaný odporovať, keď pozmenenie

dokumentu bez podrobného oboznámenia (čo obžalovaný nevykonával) nie je možné zistiť a najmä uvedené nemôže automaticky preukazovať vinu obžalovaného. Zopakovali, že obžalovaný sa v plnej miere spoliehal na spoločnosť B., ktorá zastrešovala celý projekt a spoliehal sa na to, že práve táto spoločnosť zabezpečí úplnosť a správnosť údajov. Uvedené preto podľa nich taktiež nepreukazuje vedomostnú stránku obžalovaného. Zo svedeckých výpovedí podľa obžalovaných vyplýva, že obžalovaný zasielal spoločnosti B. všetky obdržané dokumenty, a práve táto spoločnosť ich následne pripravovala na ďalšie odoslanie. Obžalovaný teda vzhľadom na to, že o postupoch v NFP nevedel, dokument ako všetky ostatné odoslal W.. B. a ten zabezpečoval doplnenie žiadosti na NFP. Súd podľa obžalovaných opomenul v danej veci vyhodnotiť práve výpoveď svedka Mgr. K., ktorý uviedol, že dohoda bola, že pošlú predmetný zamietavý dokument a odôvodnia, prečo nie je potrebné posudzovať vplyv na životné prostredie. Z uvedeného je podľa obžalovaných zrejmé, že v rámci zistenia skutkového stavu tu nie len boli vážne pochybnosti, ale prevažná väčšina konania, ktorá sa kládla obžalovanému za vinu bola dôkazmi vyvrátená.

Podľa názoru obžalovaných na splnenie úmyselného zavinenia by muselo byť preukázané, že obžalovaný vedel, čo je obsahom žiadostí, vedel, že tieto sú pozmenené, vedel, že predložením takej žiadosti môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, čo však nebol daný prípad. Absencia vedomostnej zložky môže zakladať nevedomú nedbanlivosť, ktorá je vybudovaná na povinnosti a súčasne i možnosti predvídať, že spôsobenie poruchy alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom môže nastať. Poznomenali, že zložka vedomostná je tu vyjadrená len ako povinnosť, a možnosť vedieť, nie ako skutočná vedomosť rozhodujúcich skutočností. Obhajoba zastáva názor, že obžalovaný Ing. W. M. ako štatutárny orgán W., s. r. o. konal s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti, keď uzavrel objednávku služieb so spoločnosťou B. s. r. o. 8. apríla 2021, ktorá mala zabezpečiť všetky odborné, poradenské a administratívne úkony spojené so žiadosťou o nenávratný finančný príspevok, keď spoločnosť W., s. r. o. nemala personálne ani odborné znalosti na podanie takejto žiadosti a úkonov s tým spojených; čo podľa obžalovaných potvrdil aj svedok W. B.. Je teda podľa obžalovaných zrejmé, že obžalovaný Ing. W. M. práve z dôvodu predídienia vzniku škody, resp. zabezpečenia odbornosti pri podaní žiadosti o nenávratný finančný príspevok, zabezpečil spoločnosť, ktorá prezentovala odborné znalosti v rámci tejto oblasti, teda nesprával sa ľahostajne. Nie je podľa nich zrejmé, čo si obžalovaný mohol overiť a akým spôsobom, keď sám nevedel, že dokument, ktorý bol v prílohe jeho podania bol alebo mohol byť pozmenený.

Vzhľadom na absenciu iných usvedčujúcich dôkazov, keď neexistuje žiadny priamy dôkaz, ani skupina nepriamych dôkazov, ktoré tvoria logickú a ničím nenarušovanú a na seba nadväzujúcu štruktúru, ktoré by preukazovali vinu obžalovaného a to najmä vo vzťahu k subjektívnej stránke jeho konania, v otázke viny obžalovaného sú zásadné pochybnosti a súd by mal rozhodnúť v zmysle zásady in dubio pro reo, a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, nakoľko svojim konaním nenaplnil subjektívnu stránku znakov trestného činu. Uvedli, že pokiaľ existujú pochybnosti o tom, či obžalovaný úmysel a vedomosť, ktorú zákon vyžaduje, mal, mali za to, že súd s poukazom na zásadu in dubio pro reo mal rozhodnúť o tom, že tento bude oslobodený spod obžaloby, a to najmä po zhodnotení všetkých okolností svedčiacich v prospech obžalovaného, ktoré výrazne prevažovali nad okolnosťami v jeho neprospech.

Ďalej obžalovaní poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2010, 5 To 20/2010, a 28. januára 1971, sp. zn. 3 Tz 127/70, a R 46/1963. K naplneniu znakov trestného činu podľa § 352 Trestného zákona dodali, že zákon vyžaduje, že páchatel musí vedieť, že verejná listina je falšovaná alebo podstatne menená. Z vyššie uvedených argumentov je podľa nich zrejmé, že obžalovaní túto vedomosť nemali a preto nemohlo dôjsť k naplneniu znakov ani tohto trestného činu.

Čo sa týka samotnej škody, jej výšky a možnosti konaním obžalovaných spôsobiť akýkoľvek škodlivý následok obžalovaní uviedli, že zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu, nakoľko konaním obžalovaného k žiadnej škode dôjsť nemohlo. Na dokonanie trestného činu sa totiž vyžaduje nie len predloženie falšovaného dokladu, ale aj to, že páchatel tým umožní protiprávne zadržanie finančných prostriedkov alebo iných aktív pochádzajúcich z rozpočtu Európskej únie. Len samotné schválenie

žiadosti o NFP by teda nevedlo k protiprávnemu zadržaniu finančných prostriedkov alebo iných aktív pochádzajúcich z rozpočtu Európskej únie, teda predloženie žiadosti bezprostredne nesmerovalo ani nemohlo bezprostredne smerovať k následku. Ďalej obžalovaní poukázali na výpoveď svedka poškodeného JUDr. W. H. zo 14. februára 2023, ako aj 9. júla 2024, z ktorej podľa nich vyplýva, že bez ohľadu na to, akým spôsobom by bola vyhodnotená žiadosť o NFP žiadateľa, resp. aj v prípade, ak by žiadosti bolo vyhovené, neboli by žiadateľovi vyplatené žiadne finančné prostriedky a nemohla by údajným konaním obvineného vzniknúť žiadna škoda, pričom protiprávne zadržanie prostriedkov je nevyhnutné pre naplnenie objektívnej stránky trestného činu. Pokračovali v argumentácii, že akékoľvek finančné prostriedky by mohli byť platené až na základe zrealizovaných úkonov a s tým súvisiacich vynaložených výdavkov na podklade čiastkových faktúr a žiadosti o platbu, ktorá by bola predmetom administratívnej finančnej kontroly, ako aj kontroly na mieste. Až na podklade obsahu žiadostí o platbu by vôbec mohlo byť posúdené, aká by mohla byť v danom prípade výška potencionalnej škody.

Z vykonaného dokazovania teda podľa obžalovaných vyplýva, že listina, ktorej pozmenenie je predmetom trestného stíhania, ani listina žiadosť o poskytnutie NFP nebola zjavne spôsobilá vyvolať následky dosiahnutia majetkového prospechu, čo predpokladá konanie obsiahnuté v § 261 Trestného zákona, a preto je podľa nich možné ustáliť, že ide v danom prípade o absolútne nespôsobilý prostriedok, kde za daných okolností opierajúc sa o základnú právnu teóriu, ako aj ustálenú súdnu prax (R 4131/1931), je prítomný objekt, subjekt, avšak o existencii subjektívnej stránky sú pochybnosti, z objektívnej stránky je prítomné konanie, nie je však prítomný následok, pričom tento následok nemôže nastať ani teoreticky, preto podľa obžalovaných chýba jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, následok, a preto pokus absolútne nespôsobilým prostriedkom nemôže byť trestný (rozsudok Okresného súdu Svidník z 19. marca 2014, sp. zn. 2T/97/2013).

Ďalej obžalovaní poukázali na porušenie princípu rovnakého zaobchádzania „pri výrobe kvasených nápojov“ a to v súvislosti s postupom a rozhodnutiami Okresného úradu Sabinov a Okresného úradu Kežmarok, v porovnaní s rozhodnutím Okresného úradu Humenné, na ktoré poukázal pred vznesením obvinenia W. B. Pokračovali, že zástupkyňa Okresného úradu Humenné, Ing. Q. B. uviedla, že ak by bola predmetná činnosť zaradená do kapitoly 12, položka 12 - ostatné špeciálne technológie potravinárskeho priemyslu do 75 ton za deň, takáto činnosť by nebola predmetom zisťovacieho konania, pričom pri takomto posúdení zo strany Okresného úradu Humenné (v súlade s posúdením Okresných úradov Kežmarok a Sabinov) by k spáchaniu skutku vôbec nedošlo. Uvedené má vplyv na posúdenie, či týmto konaním vôbec mohli byť ohrozené alebo poškodené finančné záujmy Európskej únie.

Z vyššie uvedených dôvodov považovali obžalovaní rozsudok za nesprávny nie len pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a nerešpektovanie zásady in dubio pro reo, ale najmä z dôvodu účelového a nedostatočného odôvodnenia pri posúdení subjektívnej stránky obžalovaného bez toho, aby toto bolo podložené dôkazmi, ktoré podľa nich zakladá nepreskúmateľnosť rozsudku. Poznamenali, že medzi procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimacy každého rozhodnutia súdu. Iba ak je rozhodnutie dostatočne racionálne a presvedčivo odôvodnené, má verejná moc morálne právo vynucovať jeho rešpektovanie a jeho adresáti majú morálnu povinnosť ho rešpektovať. Ak súd svoje rozhodnutie nedokáže takto odôvodniť, toto sa javí ako svojvoľné a neobhájiteľné, prijaté bez opory v práve a nelegitímne. Povinnosťou súdu je vyrovnáť sa s argumentami a návrhmi účastníkov súdneho konania. Pričom reakciou na ich argumenty dáva najavo, že sa nimi zaoberal a že účastníci boli vypočutí. Táto povinnosť súdu je prejavom skutočnosti, že proces právnej argumentácie sa považuje za dialóg, v ktorom účastníci uvádzajú argumenty na podporu určitého stanoviska a proti tomuto stanovisku, pričom najlepší z argumentov určí výsledok (rozhodnutie vo veci). Ďalej poukázali na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky, a uviedli, že napadnutý rozsudok aj z formálneho hľadiska považujú za nezákonný keď neobsahuje riadne odôvodnenie, hodnotenie dôkazov je selektívne a jednostranné, a teda takéto rozhodnutie je

nepreskúmateľné.

Na základe uvedených skutočností obžalovaní s ohľadom na nesprávne vyhodnotenie zabezpečených dôkazov, nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, opakované porušenie zásad trestného konania, nerešpektovanie zásady *in dubio pro reo*, ako aj nesprávne zistenie skutkového stavu navrhli, aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovaného Ing. W. M., a obžalovanú právnickú osobu W., s. r. o. oslobodí spod obžaloby, resp. napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na opätovné prejednanie.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 1. apríla 2025 sa k vyššie uvedenému odvolaniu vyjadril európsky delegovaný prokurátor (ďalej len „prokurátor“), ktorý sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa s tým, že súd správne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru prokurátora vina obžalovaných, bola v rámci prípravného konania a následného dokazovania pred súdom riadne preukázaná a aj súdom odchyľne vyhodnotené naplnenie konkrétneho zákonného znaku prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky, a síce pričítanie obžalovaným len použitie falšovanej verejnej listiny ako pravej, tak ako to má na mysli druhá alinea § 352 ods. 1 Trestného zákona, má oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže predmetné vyjadrenie Okresného úradu Humenné bolo falšované inou trestnoprávne zodpovednou osobou a obžalovanými následne predložené ministerstvu v rámci žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Súdne rozhodnutie napadnuté odvolaním obžalovaných považoval prokurátor za zákonné a dôvodné vrátane postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

K dôvodom odvolania obžalovaných a k nim vytyčkaným chybám rozsudku a konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo prokurátor uviedol, že s námietkami a tvrdeniami obhajoby sa prokurátor opakovane vysporiadal, tak v zamietajúcom uznesení z 10. januára 2023, ktorým boli zamietnuté sťažnosti [v tom čase, pozn.] obvinených podané voči vzneseniu obvinenia, ako aj v podanej obžalobe, ktoré závery si po vykonanom dokazovaní osvojil aj súd. Podľa prokurátora po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní sa v porovnaní s prípravným konaním dôkazná situácia posilnila. Uvedené tvrdenie je podporované výpoveďou obžalovaného Ing. W. M., ktorý v priebehu prípravného konania tvrdil, že nemal vedomosť o obsahu Výjadrenia odboru starostlivosti o životné prostredie, Okresného úradu Humenné; to tvrdil aj svedok B.. Pokračoval, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný Ing. W. M. vypovedal, že podával žiadosť o Výjadrenie na odbor starostlivosti o životné prostredie, Okresného úradu Humenné; vedel, že sa týka posudzovania vplyvov na životné prostredie daného projektu a zároveň žiadal aby projekt nepodliehal posudzovaniu vplyvov na životné prostredie. Výjadrenie Okresného úradu Humenné mu následne prišlo do elektronickej schránky spoločnosti W., s. r. o., toto prevzal, preštudoval a preposlal svedkovi B.. Z dokumentu zistil, že projekt podlieha posudzovaniu vplyvom na životné prostredie, čo je opak toho čo žiadal. Následne z výpovede svedka K.L. podľa prokurátora vyplýva, že svedok K., obžalovaný Ing. M. a svedok B. vyjadrenie Okresného úradu Humenné riešili, záver, že projekt podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie bol prekvapivý. Obvinený Ing. M. následne predmetné Výjadrenie, ktoré falšoval svedok B. elektronicke podpísal 26. augusta 2021 a predložil poskytovateľovi, príslušnému ministerstvu. Svedok B. obžalovanému povedal, že v systéme je vložená odpoveď, ktorú si má preštudovať a podpísať. Keďže obžalovaný Ing. M. nevidel žiadne zmeny, dokument podpísal a odoslal. Obžalovaný tiež uviedol, že vždy si pozrel dokumenty, ktoré podpisoval. Dokumenty si prečítal, podpísal a odoslal. Z uvedeného je podľa prokurátora zrejmé, že svedok B. obžalovaného vyzval, aby si predmetné vyjadrenie preštudoval a až potom podpísal. Bolo podľa prokurátora preukázané, že obžalovaný Ing. W. M. mal vedomosť o negatívnom vyjadrení Okresného úradu Humenné, ktoré podstatnou mierou znižovalo predpoklad schválenia žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, túto skutočnosť so svedkom Mgr. V. K. a svedkom W. B. riešili, nevedeli nájsť uspokojivé východisko a aj napriek tomu sa obžalovaný nemal pri podpise predloženia doplnenia ŽoNFP, ktorého prílohu tvorilo inkriminované Výjadrenie presvedčiť, ako sa svedok W. B. s negatívnym Výjadrením vysporiadal. Také konanie nie je podľa prokurátora možné hodnotiť inak, ako potvrdenie jeho hrubo ľahostajného vzťahu k obsahu ním validovaných dokumentov, a ako okolnosti nasvedčujúcej vyššej intenzite vôľovej zložky páchatel'a vo forme priameho úmyslu. Podľa prokurátora sa tvrdenie obhajoby nezakladá na pravde, že vo falšovanom Výjadrení boli pozmenené len 2 písmená z trojstranového dokumentu. Okrem zmeny z „podlieha“ na

„nepodlieha“, boli podľa neho ešte vypustené aj posledné 3 odseky z pôvodného Výjadrenia a nenachádzal sa na ňom kvalifikovaný elektronický podpis oprávnenej osoby. Podľa názoru prokurátora obžalovaný Ing. W. M., aj pri zbežnom prezretí dokumentu mohol zistiť, že jeho záver je presne opačný, ako mu bol pôvodne doručený z Okresného úradu Humenné, zvlášť, keď jeho pôvodný obsah so svedkami riešili a nevedeli nájsť uspokojivé východisko.

Spáchanie žalovaných skutkov obžalovanými, fyzickou osobou Ing. W. M. a právnickou osobou W., s. r. o., za ktorú spoločnosť obžalovaný Ing. W. M. konal v pozícii štatutárneho orgánu je podľa prokurátora preukázané najmä listinnými dôkazmi, výpoveďami svedkov, ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom. Z doposiaľ zabezpečených dôkazov je podľa jeho názoru bezpochyby preukázané, že v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžalobného návrhu sa obžalovaní úmyselnou formou zavinenia mali dopustiť tam uvedeného konania, ktorého esenciálnou podstatou je to, že trestnoprávne zodpovedná osoba W. B. konajúci v mene spoločnosti B. s. r. o. (právoplatne odsúdený v inom konaní), ktorý na základe uzatvorenej zmluvy medzi W., s. r. o. a B. s. r. o. o Objednávke služieb riadil celý proces prípravy projektu a poskytoval súčinnosť s vypracovaním a následným podaním ŽoNFP z 30. apríla 2021, tak následne obžalovaný Ing. W. M. konajúci v mene spoločnosti W., s. r. o. 13. mája 2021 elektronicky podpísal Ing. W. B. vyhotovenú žiadosť o Výjadrenie k navrhovanej činnosti obsiahnutej v projekte vo vzťahu k posudzovaniu vplyvov na životné prostredie adresovanú odboru starostlivosti o životné prostredie, Okresného úradu Humenné, ktorej prílohu tvoril formulár (predpísaná príloha), že navrhovaná činnosť nepodlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvom na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“), teda vedeli, akú odpoveď od odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pre potreby priloženia Výjadrenia k ŽoNFP očakávajú (uvedený dokument tvoril povinnú prílohu č. 7 ŽoNFP - Dokument preukazujúci oprávnenosť z hľadiska plnenia požiadaviek v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie). Následne 17. júna 2021 bolo do elektronickej schránky spoločnosti W., s. r. o., ku ktorej má obžalovaný Ing. W. M. jediný prístupové a dispozičné práva, doručené Výjadrenie odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné pod č. OU-HE-OSZP-2021/005635-004 zo 17. júna 2021, ktoré nebolo na predpísanej prílohe a jeho obsahom bola konštatácia, že navrhovaná činnosť podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvom na životné prostredie, ktorý obsah Výjadrenia nespĺňal jednu z povinných podmienok Výzvy na predkladanie ŽoNFP s kódom OPII-Mil/DP/2020/11.3-26 (podmienka č. 22 - oprávnenosť z hľadiska plnenia požiadaviek v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie), následne obžalovaný Ing. W. M. po oboznámení sa s obsahom preposlal toto Výjadrenie elektronicky obžalovanému Ing. W. B., nepriaznivé Výjadrenie obžalovaný so svedkom Mgr. V. K. a svedkom W. B. riešili, nevedeli nájsť uspokojivé východisko, a aj napriek tomu 26. augusta 2021 obžalovaný Ing. W. M. majúci vedomosť o negatívnom stanovisku obsiahnutom v originály Výjadrenia, so zásadným dopadom na možné neschválenie podanej ŽoNFP, po jeho preštudovaní, súhlasil s jeho obsahom a elektronicky podpísal súbor s názvom „ZP-doplnená.pdf“, ktorý bol svedkom W. B. vložený do systému ITMS2014+ v rámci doplnenia ŽoNFP, ktorého obsahom bola konštatácia, že navrhovaná činnosť nepodlieha (čo by spĺňalo podmienku č. 22 Výzvy - oprávnenosť z hľadiska plnenia požiadaviek v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie) posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, pričom tento súbor („ZP-doplnená.pdf“, „Výjadrenie“) bol falšovaný a v porovnaní s originálom vydaným Okresným úradom Humenné v ňom bolo zmenené slovo, že navrhovaná činnosť „nepodlieha“ posudzovaniu vplyvov na životné prostredie (v origináli sa uvádza „podlieha“), ďalej z falšovanej verzie Výjadrenia boli vypustené posledné 3 odseky uvedené pôvodne v jeho originály na strane 3 a nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom vedúceho príslušného odboru, Okresného Úradu Humenné a to aj napriek tej skutočnosti, že súčasťou ŽoNFP a jej doplnenia bolo čestné vyhlásenie žiadateľa, ktorého podpisom obvinený čestne vyhlásil, že všetky informácie obsiahnuté v žiadosti a všetkých jeho prílohách sú úplné, pravdivé a správne.

Za účelom vyjadrenia k ďalším odvolacím dôvodom obhajoby prokurátor odcitoval argumenty z odôvodnenia obžaloby (str. 28 - 31 predposledný odsek).

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu podľa názoru prokurátora po vykonanom hlavnom pojednávaní je preukázaný minimálne nepriamy úmysel obžalovaného Ing. W. M., resp. s poukazom na jeho výpoveď, že si dokumenty a aj predmetné falošné Vyjadrenie prečítal/preštudoval (na preštudovanie ho pred podpisom vyzval aj svedok B.) a až následne ho podpísal, je dôvodná úvaha o úmyselnom zavinení vo forme priameho úmyslu. Vo vzťahu k vývojovému štádiu trestného činu vo forme pokusu je podľa prokurátora nepochybné, že finančné záujmy Európskej únie požívajú ochranu už od prvého úkonu žiadateľa, ktorý konal na základe výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, zverejnenej konkrétnym ministerstvom (poskytovateľom).

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestov tie považoval prokurátor za primerané a dostatočné, spravodlivo a objektívne zohľadňujúce potreby a účel trestu z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie a tiež potrebu morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby odvolanie obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaných títo zotrvali na dôvodoch svojho odvolania a prokurátor zotrval na svojom vyjadrení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. W. M. je čiastočne dôvodné ale pre iné skutočnosti ako uviedol v odvolaní a odvolanie obžalovanej právnickej osoby dôvodné nie je.

Najvyšší súd poznamenáva, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Špecializovaný trestný súd tak dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. V odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, resp. výstižným spôsobom opísal úvahy, na podklade ktorých ustálil skutkový a právny základ, vedúci k prijatiu záveru o uznaní viny obžalovaných tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov Špecializovaným trestným súdom neodporuje základným princípom logického myslenia.

Skutočnosť, že obžalovaní sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom. Je tomu tak predovšetkým z dôvodu, že právo na spravodlivý proces automaticky nepredstavuje právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom „úspešná“ - teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (napríklad III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004 a i.).

Odvolačný súd považuje skutkové zistenia ustálené Špecializovaným trestným súdom za jasné a úplné. To platí aj o vysporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie zo strany Špecializovaného trestného súdu. Možno dodať, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Obrana obžalovaného Ing. W. M. spočívala predovšetkým v tom, že nemal vedomosť o tom, že W. B. pozmenil obsah vyjadrenia Okresného úradu Humenné, ktoré bolo potrebné predložiť na pozitívne rozhodnutie o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Najvyšší súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorý neuveril obhajobe obžalovaného. Z dokazovania totižto jednoznačne vyplynulo, že

- obžalovaný mal vedomosť o tom, že súčasťou žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného prostriedku musí byť aj vyjadrenie Okresného úradu Humenné,
- obžalovaný sám požiadal príslušný úrad o vyjadrenie, že navrhovaná činnosť nepodlieha posudzovaniu vplyvu na životné prostredie,
- obžalovaný mal vedomosť o tom, že Okresný úrad Humenné mu zaslal vyjadrenie, s ktorým sa, podľa vlastného tvrdenia, oboznámil, prečítal si ho a nevenoval mu ďalšiu pozornosť, aj keď vedel, že Okresný úrad Humenné sa vyjadril, že navrhovaná činnosť podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, čo de facto znamenalo negatívny dôsledok vo vzťahu k splneniu podmienok pre poskytnutie príspevku,
- obžalovaný uvedené vyjadrenie zaslal svedkovi B., ktorý ho uistil, že na tom pracuje,
- obžalovaný v konečnom dôsledku odoslal dokument, ktorý mu poslal svedok B. a ktorý si preštudoval, nevidel nijaké zmeny, podpísal a odoslal.

Je zrejmé, že ak mal obžalovaný vedomosť o odpovedi z Okresného úradu Humenné, muselo mu byť jasné, že by neboli splnené podmienky pre poskytnutie príspevku. Ani najvyšší súd neuveril jeho tvrdeniu, že si prečítal dokument, ktorý mu zaslal W. B. s tým, že na ňom nevidel žiadne zmeny, keďže vlastne išlo o dokument, na ktorom došlo k zmene z „podlieha“ na „nepodlieha“, avšak boli v ňom odstránené aj posledné tri odseky oproti pôvodnému dokumentu. Negatívne stanovisko príslušného úradu bolo pre posúdenie žiadosti nepriaznivé, zatiaľ čo „upravené“ stanovisko bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť žiadosť o poskytnutie príspevku. Je nepochybné, že obžalovaní predložili pozmenené vyjadrenie Okresného úradu Humenné a teda vedeli, že uvedením nepravdivých údajov, konkrétne predložením pozmeneného vyjadrenia Okresného úradu Humenné, uvádzajú do omylu poskytovateľa nenávratného finančného príspevku v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie príspevku. Obžalovaní konali minimálne vo forme nepriameho úmyslu. Súd prvého stupňa pri uvedení týchto záverov nevychádzal z domniek, ale z jednoznačne preukázaných skutočností, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný M.K. sa sám nepodieľal na konaní svedka W. B., ale o zmene dokumentu zjavne mal vedomosť a fakticky „použil“ pozmenený dokument. Najvyšší súd nepopiera, že obžalovaný sa spoľahol a spoliehal na služby svedka B., avšak v konečnom dôsledku to bol on, kto žiadosť podpísal a odoslal. A v konečnom dôsledku naplnil zákonné znaky trestných činov, z ktorých bol on aj obžalovaná právnická osoba uznaný vinnými.

K trestnému činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie a k argumentom obhajoby najvyšší súd poznamenáva, že trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona v základnej skutkovej podstate (ods. 1) obsahuje pojmy, ktoré uvádza ako podmienky trestnej zodpovednosti s tým, že tieto pojmy majú povahu normatívneho znaku skutkovej podstaty trestného činu.

Trestným činom podľa § 261 Trestného zákona (ale aj podľa § 262 a § 263 Trestného zákona) sa poskytuje ochrana pred protiprávnym zadržaním prostriedkov z rozpočtu Európskej únie alebo pred „spreneverou“ eurofondov (ich použitie na iný ako určený účel), pričom trestný čin je dokonaný v

základnej skutkovej podstate - ods. 1 už v okamihu, keď páchatel' tam opísaným konaním prinajmenšom vytvorí možnosť (umožní), aby nastal poruchový následok (protiprávne zadržanie prostriedkov, spôsobenie sprenevery). Pri tomto trestnom čine sa nevyžaduje v základnej skutkovej podstate vznik škody v pravom slova zmysle, ale sa vyžaduje umožnenie vzniku škodlivého následku (zadržanie, sprenevera). Spreneveru v zmysle § 261 Trestného zákona nemožno stotožňovať so spreneverou podľa § 213 Trestného zákona, pretože pri trestnom čine podľa § 261 Trestného zákona nejde o zverenú vec, ale v podstate o refundáciu vynaložených nákladov.

Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona obsahuje tri alternatívne uvedené druhy konaní, a to i) použitie alebo predloženie falšovaného, nesprávneho alebo neúplného výkazu, resp. dokladu, ii) neposkytnutie povinných údajov, iii) použitie prostriedkov z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou, alebo v mene Európskej únie na iný ako pôvodne určený účel a dva rôzne následky, ktoré páchatel' môže takým konaním (či už niektorým z nich samostatne alebo prípadne tiež viacerými) spôsobiť, a to jednak umožnenie protiprávneho zadržania prostriedkov z uvedeného rozpočtu, resp. umožnenie spôsobenia „sprenevery“ t. j., umožnenie použitia prostriedkov z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou, alebo v mene Európskej únie na iný ako pôvodne určený účel.

Na trestnú zodpovednosť za trestný čin podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona postačí samotné použitie alebo predloženie falšovaného, nesprávneho alebo neúplného výkazu alebo dokladu, neposkytnutie povinných údajov, použitie prostriedkov z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou, alebo v mene Európskej únie na iný, ako pôvodne určený účel bez toho, aby došlo k dôsledkom z toho hroziacim, teda k „sprenevere“, či protiprávnemu zadržaniu prostriedkov z uvedených rozpočtov. Základná skutková podstata má povahu ohrozovacieho trestného činu, a ten je dokonaný už v okamihu, kedy páchatel' opísaným konaním vytvorí podmienky pre vznik uvedených alternatívnych následkov (aj samostatne). Konanie páchatel'a, uvedené vyššie v troch alternatívach, musí byť spôsobilé vyvolať hrozbu „protiprávneho zadržania...“, resp. hrozbu „sprenevery“, - slovami zákona umožniť spôsobenie tohto škodlivého následku. Jeho spôsobenie nie je znakom základnej skutkovej podstaty, pokiaľ však nastane, môže ísť v závislosti na výške spôsobenej škody o okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby v zmysle § 261 ods. 4, ods. 5, ods. 6 Trestného zákona.

Trestný čin podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona (v základnej skutkovej podstate) je dokonaný už v okamihu, kedy páchatel' tam uvedeným konaním (viď tri alternatívy) prinajmenšom vytvorí možnosť - umožní, aby nastal poruchový následok - vyvolá hrozbu „protiprávneho zadržania...“ resp. vyvolá hrozbu použitia prostriedkov z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou, alebo v mene Európskej únie na iný ako pôvodne určený účel (vyvolá hrozbu vzniku „sprenevery“). Zákonodarca tu kriminalizuje konanie vo forme pomoci ako samostatný dokonaný trestný čin.

V predmetnej veci obžalovaní naplnili objektívnu stránku tohto trestného činu konaním zodpovedajúcim prvej alternatíve, a to spôsobom konkretizovaným a opísaným v skutkovej vete rozsudku Špecializovaného trestného súdu. Konali tak ako spolupáchatelia tohto trestného činu, a nie ako osoba, ktorá ho pomáhala spáchať. Zároveň platí, že pokiaľ nedošlo k vyplateniu nenávratného finančného príspevku vo výške 192.338 EUR, z pohľadu § 14 Trestného zákona ide o pokus spôsobiť následok - škodu čo sa obžalovaným nepodarilo.

Zjednodušene povedané, v predmetnej veci to bol práve obžalovaný Ing. W. M., ktorý podpísal elektronicky doklady a doplnenie k žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Obsahom tohto obžalovaným podpísaného doplnenia bolo už spomenuté vyjadrenie odboru starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu Humenné - avšak bez kvalifikovaného elektronického podpisu a najmä s rozdielnym obsahom, podľa ktorého sa nejedná o navrhovanú činnosť uvedenú v prílohe číslo 8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to napriek tomu, že podľa „skutočného“ Vyjadrenia Okresného úradu Humenné sa o takúto činnosť jednalo, záverom čoho je konštatovanie, že ministerstvu hospodárstva bol predložený vedome nepravdivý a vopred pozmenený dokument s úmyslom pokúsiť sa vylákať nenávratný finančný príspevok.

Obžalovaní jednoznačne naplnili zákonné znaky zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, a to v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o posúdenie konania obžalovaných aj podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, najvyšší súd sa stotožnil aj s týmto záverom súdu prvého stupňa a nemá pochybnosti o tom, že obžalovaní naplnili znaky tohto trestného činu, keďže pozmenenú listinu použili ako pravú.

Najvyšší súd k výroku o vine uzatvára, že súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom vyhodnotil dôkazy nielen jednotlivo ale i v súhrne. Práve hodnotenie dôležitých dôkazov (výpovedí svedkov, listinných dôkazov) vo vzájomných súvislostiach potvrdilo opodstatnenosť obžaloby, predostrelo a vysvetlilo čo, kde a ako bolo obžalovanými spáchané.

K podstatným a dôležitým obhajobným argumentom, ktoré obžalovaný zopakoval aj v odvolaní, sa zrozumiteľným, jasným a vyčerpávajúcim spôsobom vyjadril už súd prvého stupňa, a preto odvolací súd odkazuje na podrobné, ale výstižné odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu, z ktorého závermi sa najvyšší súd plne stotožnil, odkazuje na ne a len stručne dodáva, že novela Trestného zákona účinná od 6. augusta 2024 okrem kvalifikačných predpokladov zmenila aj trestné sadzby za trestné činy, pre ktoré sa vedie toto trestné konanie, pričom odvolací súd dospel k záveru, že trest, ktorý bol uložený obžalovanému Ing. M. je neprimerane prísny, preto obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody, výkon ktorého podmienične odložil na primeranú skúšobnú dobu.

Najvyšší súd pri ukladaní trestu menovanému, vychádzajúc z ustanovenia § 34 Trestného zákona, zohľadnil aj dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, okolnosť že k škodlivému následku nedošlo (pokus trestného činu), osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný, pričom takto uložený trest v primeranej miere zodpovedá účelu trestu z hľadiska jeho generálnej i individuálnej prevencie a dostatočne vyjadruje aj požiadavku morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanej právnickej osobe, tento považoval najvyšší súd za správny a zákonný.

So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti, rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.